

Sudijska priča broj 11:

On je jednostavno bio izvanredno društvo

Juče su javili da je umro Jože Lečnik.

Među evropskim međunarodnim sudijama bio je jedan od najomiljenijih članova Sudijske komisije CEV - zbog svog ogromnog znanja, prefinjenog poznavanja odbojkaške igre i uloge sudija u njoj. Sudije iz Srbije će ga se sećati sa najlepšim uspomena, jer je bogatstvo svog odbojkaškog i sudijskog znanja sa nama delio u brojnim prilikama, i tokom aktivne sudijske karijere u Jugoslaviji i posle nje. Bio je prvi FIVB sudija sa prostora bivše zajedničke države. Ubrzo po završetku sudijske karijere (poslednju utakmicu odsudio je na samom početku 2002. u Mariboru) postao je član Sudijske komisije CEV. U tom svojstvu, iako kao ex-officio član, bio je od neizrecive pomoći mnogim evropskim sudijama. Nije mu bilo teško da otputuje u neku susednu zemlju, da svoje iskustvo podeli sa mladim sudijom kojeg bi došao da gleda, ali ni da starijim sudijama dobronamerno i bez uvijanjanja ukaže na prostor za poboljšanje. Kvalitetni, iskreni i dobronamerni sudijski saveti Joše Lečnika bili su dragoceni za mnoge.

Na prošlogodišnje seminaru CEV

Jožef Lečnik - za sudije iz bivše Juge Jože ili Joža, za Slovence Pep - bio je pedantan sudija. Za 27 godina suđenja izbrojao je 1199 utakmica, Boris Skudnik, međunarodni sudija iz Slovenije, sa kojim je Joža odsudio 51 utakmicu, u svom jučerašnjem e-mailu, koji sadrži neke dragocene detalje o Joži, napisao je: "...A meni nikad prije, ni kasnije nije bilo bolje ni na putovanju na utakmicu, ni na samoj utakmici, ni na vraćanju kući, kao što je to bilo sa njim. On je jednostavno bio izvanredno društvo. Bio je direktan i otvoren... Ja ga

znam od 1991 godine, kad je sa familijom i dva kofera prebegao iz Kaknja nazad u rodne Ravne. Oduševio me odmah svojim neverovatnim optimizmom, svojim sjajem u očima i svojom humornom lucidnošću, kakva se retko sreće. Uz to, bio je nesebičan drug i uvek pripremljen da pomogne u bilo čemu.”

U poslednjih nekoliko meseci, kada je počelo da se naslućuje da će prijateljevanje Jože i Borisa uskoro biti nasilno prekinuto, Joža je više puta molio Borisa da kaže neku reč na sahrani. Boris ga je svaki put ljutito terao tamo gde muškarci šalju jedan drugog, ali, Joža je bio uporan. “Danas me zvao i njegov sin i rekao, da ga je tata zamolio, da me još jednom podseti na njegovu molbu” – napisao je juče Boris.

Sećam se da smo zajedno putovali u Japan, na FIVB Čelindž Kup, gde smo zajedno sudili, krajem 2001. Let do Japana traje skoro 13 sati. Razgovor smo počeli ubrzo po poletanju, a tek što smo se raspalili – sleteli smo. Složili smo se da smo obojica zažalili što nećemo obrnuti još jedan krug.

Postao je međunarodni sudija 1983. godine, a 11 godina kasnije stekao je najviši sudijski rang - FIVB međunarodni sudija. Kao učesnik brojnih odbojkaških takmičenja najvišeg ranga na kojima je učestvovao kao sudija ili kontrolor suđenja, od opštine Ravne na Koroškem dobio je priznanje za životni rad na području sporta.

U Srbiju je rado dolazio i bio isto tako rado viđen gost. Poslednji put sreli smo ga prošlog leta, kao supervizora CEV na utakmicama ženske Evrolige u Smederevu. Popili smo tada par kafa i čajeva, opet dugo pričali o odbojci o suđenju... Otkrio nam je svoje male, fine, sofisticirane tajne kontrolorskog posla, govorio na šta treba da obrate pažnju mlade sudije koje stupaju na međunarodnu scenu... Da nije bilo utakmice na koju je morao da krene, potrajalo bi i to o-ho-ho...

Niš 2009.

Pred polazak za Srbiju saznao je da lekari sumnjaju u tešku bolest. Nije otkazao dolazak u Srbiju, ostala takmičenja za koja je bio delegiran jeste.

Zahvalni smo Joži Lečniku za toliko toga dobrog što je učinio za odbojkaškinu porodicu, a posebno za odbojkaške sudije iz Srbije.

Napisao Dejan Jovanović
15. oktobra 2010.